

DZEJAS DIENAS 2022. Nr.27

Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas
skolēnu jaunrades darbi



Skolas avīzes «KABATA» literārais pielikums

DZEJAS DIENAS



MĒS SAVAI KABILEI SKOLAI

MĪLESTĪBA IR KĀ...

Es ticu mīlestībai filmās un seriālos,
Bet īstā dzīvē viss ir citādāk.
Mīlestība var būt sāpīga
Kā kaktuss, kuram pieskaroties, tiksi sadzelts,
Kurš atstāj rokās dzelkšņus,
Kurus stundām jāvelk ārā ar pinceti.
Bet galu galā paliek kāds dzelksnītis.

Mīlestība ir kā zefīrs –
Salda un mīksta.
Bet ja būs par daudz salduma,
Ātri apniks un slikti paliks.
Ja esi ar īsto zefīru, kura nav par daudz,
Un nevis ar kaktusu, kurš sāpīgi dzeļ,
Tev ir paveicies,
Jo būsi atradis savu īsto un vienīgo.

Daniela Raiļanu, 9.klase



KABILE

Kabile – vieta, kur es piedzimu,
Vieta, kur es arī uzaugu,
Vieta, kur dažnedažādi piedzīvojumi,
Kur es esmu daudz ko guvusi.

Skola, uz kuru eju ar smaidu sejā,
Kur katru brīdi augšā, lejā.
Kur dažreiz sanāk kāda blēņa,
Vieta, kur jūtos kā mājās.

Ļaudis te ir jauki un laipni –
Vienmēr nāks pretī ar darbu.
Cilvēki Kabilē ir dažādi –
Tas veido Kabili par labu vietu.

Nelda Lagzdiņa, 5.klase

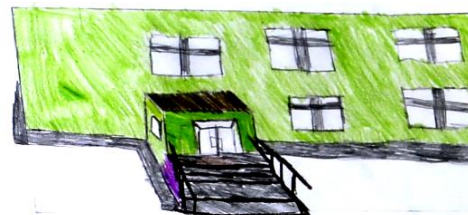


DIEVS DOD KABILEI

Dod, dieviņi, skolai dodi,
Ne no skolas mīļi ņemti.
Dod Kabilei labu laimi,
Lai tā dzīvo dikti ilgi!

Tā, lai visi būtu laimīgi,
Un visi gribētu dzīvot šeit.
Tā, lai visi būtu droši
Un visi būtu pasargāti.

Fridrihs Andersons, 4.klase



ES SAVAI SKOLAI UN KABILEI

Es savai Kabilei novēlu to labāko,
Savu Kabili es uzskatu par mājām.
Šeit es pieaugu,
Šeit es dabūju rētas.
Es savai skolai, es savām skolotājām
Vēlu to pašu labāko.
Šeit es gan raudāju, gan smējos.
Bet skola man iemācīja vienu:
Nepadoties un neuzticēties nevienam.
Lai gan skola man asociējas ar ...
Ir arī labas atmiņas,
Kuras paliks pie manis uz mūžiem.

Daniela Raiļanu, 9.klase



SKOLAS KAMOLS

Ik dienu no zeltītā kamola
Dažnedažādi notikumi izripo.
Varbūt mājās paslēpjas kāda grāmata,
Vai arī izgaist rakstāmpiederums!

No kamola arī emocijas var izplūst,
Prieks, gaviļas un raizes, bēdas.
Satraukums vai pārsteigums var izspurgt.
Bet par to nav jāuztraucas.
Ja man būtu no iztītā kamola jāizada,
Tad tā būtu skaisti zeltaina sega.
Un vēl uzadīt cimdīņus varētu.

Vēl joprojām tas kamols ir liels,
No tā ikdienas notikumi iztīsies.
Šis kamols ir tikai mazs fragments
No lielās dzīves kamola.

Renāte Andersone, 8.klase



PIRMĀ LIETAINĀ VASARAS DIENA

Vasara sākās ar lietu,
Es paliku bēdīga un draudzene – arī.
Jo gribējās pastaigāties,
Taču lija!
Es domāju – vienalga varam staigāt.
Mēs staigājām pa centru, kad sāka traki gāzt.
Mēs gājām gan sēdēt pieturā,
Gan turpinājām staigāt pa lietu.
Draudzenei ienāca prātā pasaukt vēl kādu, lai
jautrāk,
Un četratā turpinājām staigāt pa lietu,
Smejoties un runājot vienai ar otru.
Tad sākām lēnām atvadīties
Un katra uz savām mājām doties.

Evija Sapele, 7.klase

JAUKI PAVADĪTA DIENA

Šī diena man iesākās sešos,
Kad braucām uz Avārijas Brigādes parku.
Atzišos – man patika viss –
Pārsteidzošais karuselis, kurā griezos par 360°

Virtuālā realitāte arī bija forša,
Tajā ceļoju pa lielo Ķīnas mūri.
Kad visur bija pabūts,
Tad sekoja svētku koncerts.

Patika man *Snicker Dance*,
Kurā piedalījās mana māsīca,
Tad dziedāja Bermudu divstūris,
Kam sekoja Uguns šovs.

Nesapratu, kā to var paveikt –
Uguņošana bija vislabākā.
Tā nu pagāja mana diena.
Kā jums patika šī interesantā diena?

Evelīna Vīksna, 7.klase

SKOLAS ZVANS

Skan atkal zvans uz stundu šo,
Lēni, lēni tipinu uz to.
Skatos te un skatos tur:
Pilni soli šeit un tur.

Apsēdos es klases priekšā.
Bladāc! Un peļķē iekšā...
Lamājos es balsī skaļā.
Ienāk mūsu skolotāja labā.

Apsēžos es atkal priekšā,
Rakstu šo un rakstu to,
Bet es dzirdu skaņu šo:
Hi-hi-hī un ha-ha-ā!

Noskan beidzot skolas zvans,
Un man pie sevis klusi skan:

Nekad nesēdīet klases priekšā!

Elvijs Riders, 8.klase



MAN VIENA TĀDA KLADE



Ian viena tāda klade,
ā izskatās ērmīgi
n pat smieklīgi.
z lapām nekā nav,
n laikam arī nebūs.
omēr saplēstas tās būs!
klade daudzus ir situsi
n daudzus piekāvusi.
bet neuztraucieties –
Tā nevienu nav novākusi.

Dita Tīsa, 6.klase

PILDSPALVA UN ZĪMULIS

Pildspalva sēd penālī,
Gaida, kad to izmantos.
Izņemu es – zīmuli.
Tintene bargi uzkliedz.

Beidzot ņemu raksteni,
Tā baigi lepni noskatās.
Zīmulis nu gan ir ass.
Pildspalva gan pilna.

Diezin kurš tad uzvarēs –
Pildspalva vai zīmulis.
Zīmulis gan lepns par sevi,
Pildspalva jau ātri beigusies.

Paņemu es zīmuli,
Rakstenis man nenolūst.
Pildspalvā nav priecīga,
Tā jau uzsāk bēdāties.



Sāra Barone, 6.klase

TALKA

gāju pa lauku
lasīju dražas
jo mani uzaicināja uz talku
mēģinājām satīrīt laukus
diena gāja labi
bet lietūs sāka gāzt
tagad nezinājām kur tās dražas bāzt
skrējām tik cik kājas nes

Markuss Freimanis, 9.klase

GALVĀ JUCEKLIS

Manā galvā valda juceklis!
Nekas nav acīmredzams,
Viss šķiet tik nesaprotams.
Domas klīst, kur vien vēlas,
Vajadzīgās neatrodas.
Tad, kad vārdiem jāizskan,
Tie nenāk pār lūpām un klusē,
Kaut atbildi es labi zinu.
Mute baidās kļūdīties.
Bet visi taču kļūdīties drīkst!
- Mans prāts to neaptver...
Vai šī galva kādreiz skaidra būs?
Vai man jāsamierinās ar šo?
Kaut drosme ātrāk atnāktu
Un bailes pazustu dziļumos tālu.
Atbildi zina tikai liktenis.

Kitija Dārta Majore, 9.klase



AUGSTU, VĒL AUGSTĀK

Katru dienu gāju ar draugu ārā,
Ar riteni abi ratā labi rāvām.
Tad, kad kritām, abi blāvām.
Adrenalīns asinīs plūst,
Ķermenis zilumus gūst,
Redzēt slimnīcu un *worst feeling*,
Galvā tuneli nedrīkst ņemt līdzi,
Pa rampu lekt augstu, augstu
Ir tāpat kā izsmērēties pa betona lauku.
Tad jāliek ritenis pie malas,
Kājas jākustina abas.
Augstāk, vēl augstāk kāpsi –
Vairāk sasniegsi.

Linards Podkalns, 9.klase



SKOLAS SOMA

Jānītis nevar sagaidīt skolu,
Jo viņam šogad jauna soma.
Visu vasaru grāmatas lasīja
Un uzdevumus pildīja.

Kad telefonu dabūja,
Tos uzdevumos.lv pildīja.
Un vienlaicīgi sapņoja,
Ka grāmatas saleks somā.

Kad ar draugiem sprēgās,
Soma līdzī lēkās.
Citas somas skatīsies,
Bet soma tikai smiesies.

Smiesies, smiesies, bet izrādīsies,
Ka grāmatas ir atstātas mājās.

Beāte Žežulka, 4.klase



SKOLAS GALDS

Tas vienmēr mani sagaida
Un sargā manas mantas.
Tas ir kā mazais šunelis,
Bet šorīt tas man neatsaucās.

Es to meklēju visu dienu,
Lūkoju mūzikas klasē, sportzālē, bēniņos.
Bet arī tur tas nebija...
Es noskumu, jo skolotāja būs īgna.

Pienāca nākamā skolas diena,
Un man nebija, kur rakstīt.
Skolotāja iztrieca mani ārā.
Pavēru durvis – tur bija mans šunelis!

Evelīna Leimane, 5.klase

